



Arrest

**nr. 345 883 van 29 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Rue Nanon 43
5000 NAMUR**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 16 juli 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 oktober 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 6 november 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bakongo-etnie te behoren en religieus katholiek te zijn. U bent geboren op 10 oktober 1994 in Luanda. U groeide op in de wijk Cassenda. In +-2021 verhuisde u met uw gezin – uw partner D.K. en uw kinderen D.D.J.G. (°2012) en R.G.B. (°2014) – naar Mayanga, waar u woonde tot aan uw vertrek. In +- 2019 begon u te werken in een restaurant. Na een jaar stopte u daar en begon u te werken in een boetiek. Nog eens zes maanden later stopte u met uw job in de boetiek en later begon u te werken op de internationale luchthaven “4 februari” in Luanda. U werkte op de bagagecontrole. Uw taak was om verdachte koffers te controleren op verboden spullen. U combineerde uw jobs met uw middelbare school. U maakte deze scholing af in 2022. U was reeds meer dan drie jaar tewerkgesteld op de luchthaven toen op 4 juli 2025 een verdachte koffer werd tegengehouden. Die dag maakte de eigenaar van die koffer, mr. O., heel veel kabaal. Hij waarschuwde u dat u deze koffer niet mocht open doen en hij bedreigde u. U negeerde hem en deed gewoon uw job verder. U riep uw baas F. die de koffer moest opendoen zodat u hem kon controleren. Toen u uw baas riep, belde deze mr. O. ene Generaal W.. Hij gaf de telefoon door aan u. Aan de andere kant van de lijn, zei deze Generaal W. dat u de koffer niet mocht open doen en dat u deze koffer gewoon moest laten voorbij gaan en dat alles goed was. Hij zei u dat als u zijn bevelen niet zou opvolgen dat u de gevolgen zou dragen en dat dit uw einde zou betekenen. U negeerde deze zaken echter en uw baas kwam vervolgens de koffer opendoen. Toen uw baas de koffer opendeed reageerde deze mr. O. furieus en hij ging gewoon weg. Uiteindelijk, bij nazicht van de koffer, bleek er een illegaal vuurwapen en een luipaardhuid in te zitten. Dezelfde avond, toen u de luchthaven wou verlaten om naar huis te gaan, werd u gearresteerd door de politie. U werd vier dagen vastgehouden, waar u werd verkracht en gemarteld. Na vier dagen kwam er een van de politieagenten naar u omdat hij medelijden had. Deze agent, C., vroeg u of u geen familie had die hem geld kon betalen om u uit de gevangenis te helpen. U gaf hem de contactgegevens van uw oom. Deze sprak vervolgens af met C. om u over te dragen. Op 8 juli 2025 deed deze C. alsof hij bevolen was om u te vermoorden. Hij stak u in zijn auto en bracht u naar de wijk Samba. Daar gaf uw oom, P., 500 dollar aan C., waarna C. u meegaf met uw oom. Uw oom nam u vervolgens mee naar Cacucaco, waar u vier dagen bleef terwijl het papierwerk werd geregeld voor u het land kon verlaten. Op 14 juli 2025 kon u het land verlaten vanaf de luchthaven “4 februari” met een vals paspoort. Op 15 juli 2025 kwam u aan in België. Op 16 juli 2025 diende u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ) en diende u een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB). U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: een kopie van uw Angolese identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door generaal W..

Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw asielrelaas en dit omwille van onderstaande redenen:

1. U weet niets over uw vervolger, generaal W..

=> U kent zijn naam niet, u weet enkel dat hij gekend is als generaal W. en dat hij machtig is (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15).

=> U weet niet bij wie of wat hij precies generaal is. U weet louter dat hij bij de gewapende troepen zit (NPO, p. 15). Gevraagd of hij bijvoorbeeld bij de landmacht, zeemacht of luchtmacht zit, denkt u dat hij bij de luchtmacht zit (NPO, p. 15). Wel weet u dat het niet de zeemacht is.

=> Het is geenszins geloofwaardig dat u dergelijke basale informatie over uw vervolger niet zou weten.

=> Het CGVS wijst in deze op het feit dat een simpele zoektocht via bijvoorbeeld google.com meteen dergelijke informatie oplevert over generaal W.. Zo leert men dat generaal S.C.W. sinds mei 2024 het hoofd is van de Angolan Armed Forces in de Central Military Region – zijnde de landmacht – in Angola (zie administratief dossier). Er kan wel degelijk verwacht worden dat zelfs als u deze informatie niet had ten tijde van uw vertrek uit Angola, u ondertussen op zijn minst de moeite zou gedaan hebben om na te gaan wie deze generaal W. precies is en bij welke dienst hij precies werkzaam is – om op zijn minst een beter zicht te krijgen op het reële gevaar dat niet alleen u, maar ook uw familie beweerdelijk loopt. **Het feit dat u dit geheel heeft nagelaten ondermijnt de geloofwaardigheid van uw volledige relaas bij voorbaat op fundamentele wijze.**

2. Uw verklaringen over de eigenlijke gebeurtenissen die aan de basis van uw problemen liggen – de inbeslagname van de koffer van mr. O. – zijn inconsistent, niet doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig.

=> In de vragenlijst van het CGVS beweerde u dat u de koffer reeds in beslag had genomen en had gecontroleerd voor u bedreigd werd door mr. O. en voordat hij generaal W. belde en u de telefoon doorgaf. Vervolgens zou deze mr. O. naar generaal W. gebeld hebben, waarna deze u vertelde dat u er slecht aan had gedaan deze koffer in beslag te nemen en dat u daar de gevolgen van zou dragen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5).

=> Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u echter dat de bedreigingen van mr. O. en het telefoontje van generaal W. er al kwamen nog voordat u de koffer had geopend en had gecontroleerd (NPO, p. 17). Generaal W. zei bovendien tegen u dat u de koffer moest doorlaten of dat u anders de gevolgen zou dragen (NPO, p. 17). **Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen over de volgorde van de gebeurtenissen, evenals uw verklaringen over de bedreigingen die generaal W. tegen u uitte niet consistent zijn.**

=> Het is absoluut ongeloofwaardig dat deze mr. O. zomaar kan wegwandelen wanneer hij op heterdaad betrapt wordt op illegale smokkel – onder meer van wapens (NPO, p. 13, 16, 17).

3. Uw eigen gedrag en dat van uw baas tijdens deze gebeurtenis was allerminst doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig.

=> U gaf aan dat generaal W. bekend stond in Angola als een zeer machtig man en dat u ook wist wie hij was toen het incident gebeurde op 4 juli 2025 (NPO, p. 16). Gevraagd door de dossierbehandelaar van het CGVS of u er over nadacht om de koffer te laten passeren toen Generaal W. u bedreigde, antwoordde u dat u gewoon uw job wenste te doen en dat de generaal in zijn eigen kabinet zat en u op uw werkplaats was. (NPO, pp. 17-18). Uw baas, die wist dat mr. O. de broer was van generaal W. (NPO, p. 16), zou zelfs gewoon gelachen hebben, de koffer open hebben gedaan en u gezegd hebben dat u uw job moest doen (NPO, pp. 17-18).

=> Er kan wel degelijk verwacht worden dat jullie toch enigszins zouden nadenken hoe zich te gedragen in een situatie waarin jullie met de dood worden bedreigd door een van de hoogste militaire mannen van het land.

4. Het houdt weinig steek dat net ù – van alle mensen betrokken in het controleproces – degene was die gebeld en bedreigd werd door generaal W..

=> Immers bent u het niet die de koffer als verdacht bestempelde. Dit is de politie aan de douane, zo gaf u zelf meermaals aan (NPO, p. 12, 16). Uw taak bestond er louter uit om de koffer te controleren nadat ze reeds als verdacht werd bestempeld door de douanepolitie en deze de koffer tot bij u hadden gebracht. Verder moest u dan eerst nog uw chef F. roepen die dan de koffer diende te openen (NPO, p. 12, 17). Deze mr. O. kon bovendien zien dat u niet de verantwoordelijke was nu u F. riep toen hij naar generaal W. belde (NPO, p. 17). Het houdt dan ook allerminst steek dat de telefoon aan u werd doorgegeven en niet aan uw chef. Toen de dossierbehandelaar u hier op wees ontweek u eerst tot tweemaal de vraag van de dossierbehandelaar en zei u dat uw baas gewoon de koffer kwam opendoen nadat alles al had plaatsgevonden. Toen de dossierbehandelaar u een derde keer wees op het feit dat het niet logisch is dat ze zich niet tot uw baas richtten, maar wel tot u, antwoordde u plots dat mr. O. uw baas wel wilde spreken, maar dat uw baas zich van niets iets aantrok, lachte, de koffer open deed en vervolgens gewoon weer weg ging (NPO, p. 17).

5. U weet niet wat er gebeurde met uw baas F..

=> U stelde niet te weten of hij ooit problemen had (NPO, p. 18). Evenmin deed u navraag naar wat er met hem gebeurde (NPO, p. 20). Nochtans mag het duidelijk zijn dat als u vervolgd werd door generaal W., dat F. zeker vervolgd zou worden gezien hij de chef was en zelfs lachte toen hij de koffer moest openen. Bijgevolg kan er verwacht worden dat u interesse zou tonen in hoe het uw baas verging, gezien dit een directe aanwijzing vormt voor uw eigen vrees voor vervolging. U was bovendien perfect in de mogelijkheid om hier info over te verwerven. Immers hadden uw familieleden beweerdelijk contact met uw directe collega L., die hen vertelden dat de politie op zoek was naar u op uw werk (NPO, p. 20). **Het feit dat u dit heeft nagelaten, valt niet te rijmen met de ernst van de door u geschetste situatie en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nogmaals.**

Ter volledigheid wijst het CGVS nog op het feit dat het plaatsvinden van de gebeurtenis die aan de basis ligt van uw asielrelaas an sich reeds hoogst onwaarschijnlijk is.

=> Het is immers weinig aannemelijk dat machtige mannen als generaal W. en zijn broer mr. O. een koffer met illegale spullen erin zomaar door een reguliere douanecontrole zouden laten gaan. Mensen met hun aanzien en positie weten ongetwijfeld wat er gebeurt bij een reguliere douanecontrole. Bijgevolg weten ze ook dat indien ze zonder meer een koffer met dergelijke verboden spullen door een reguliere douanecontrole laten gaan, dat deze koffer bij de controle tegengehouden zal worden.

De kopie van uw identiteitskaart die u voorlegde ter ondersteuning van uw relaas kan bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. Deze toont hoogstens uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 17 oktober 2025. Er werden echter geen opmerkingen overgemaakt waardoor u geacht wordt in te stemmen met de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de beginselen van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheid en voorzichtigheid".

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hooforde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt twee kennisgevingsbevelen (stukken 3 en 4), een personeelskaart (stuk 5), een transcriptie van Whatsappberichten (stuk 6), documentatie over generaal W. (stuk 7) en documentatie over wapens in Angola (stuk 8) bij haar verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart te worden geveiseerd door een generaal nadat zij in het kader van haar werkzaamheden op de luchthaven diens koffer opende, waarin een wapen en een dierenhuid zaten. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan

verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Angola, wegens vrees voor vervolging door generaal W..

Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw asielaanvraag en dit omwille van onderstaande redenen:

1. U weet niets over uw vervolger, generaal W..

=> U kent zijn naam niet, u weet enkel dat hij gekend is als generaal W. en dat hij machtig is (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15).

=> U weet niet bij wie of wat hij precies generaal is. U weet louter dat hij bij de gewapende troepen zit (NPO, p. 15). Gevraagd of hij bijvoorbeeld bij de landmacht, zeemacht of luchtmacht zit, denkt u dat hij bij de luchtmacht zit (NPO, p. 15). Wel weet u dat het niet de zeemacht is.

=> **Het is geenszins geloofwaardig dat u dergelijke basale informatie over uw vervolger niet zou weten.**

=> Het CGVS wijst in deze op het feit dat een simpele zoektocht via bijvoorbeeld google.com meteen dergelijke informatie oplevert over generaal W.. Zo leert men dat generaal S.C.W. sinds mei 2024 het hoofd is van de Angolan Armed Forces in de Central Military Region – zijnde de landmacht – in Angola (zie administratief dossier). Er kan wel degelijk verwacht worden dat zelfs als u deze informatie niet had ten tijde van uw vertrek uit Angola, u ondertussen op zijn minst de moeite zou gedaan hebben om na te gaan wie deze generaal W. precies is en bij welke dienst hij precies werkzaam is – om op zijn minst een beter zicht te krijgen op het reële gevaar dat niet alleen u, maar ook uw familie beweerdelijk loopt. **Het feit dat u dit geheel heeft nagelaten ondermijnt de geloofwaardigheid van uw volledige relaas bij voorbaat op fundamentele wijze.**

2. Uw verklaringen over de eigenlijke gebeurtenissen die aan de basis van uw problemen liggen – de inbeslagname van de koffer van mr. O. – zijn inconsistent, niet doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig.

=> In de vragenlijst van het CGVS beweerde u dat u de koffer reeds in beslag had genomen en had gecontroleerd voor u bedreigd werd door mr. O. en voordat hij generaal W. belde en u de telefoon doorgaf. Vervolgens zou deze mr. O. naar generaal W. gebeld hebben, waarna deze u vertelde dat u er slecht aan had gedaan deze koffer in beslag te nemen en dat u daar de gevolgen van zou dragen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5).

=> Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u echter dat de bedreigingen van mr. O. en het telefoontje van generaal W. er al kwamen nog voordat u de koffer had geopend en had gecontroleerd (NPO, p. 17). Generaal W. zei bovendien tegen u dat u de koffer moest doorlaten of dat u anders de gevolgen zou dragen (NPO, p. 17). **Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen over de volgorde van de gebeurtenissen, evenals uw verklaringen over de bedreigingen die generaal W. tegen u uitte niet consistent zijn.**

=> Het is absoluut ongeloofwaardig dat deze mr. O. zomaar kan wegwandelen wanneer hij op heterdaad betrapt wordt op illegale smokkel – onder meer van wapens (NPO, p. 13, 16, 17).

3. Uw eigen gedrag en dat van uw baas tijdens deze gebeurtenis was allerminst doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig.

=> U gaf aan dat generaal W. bekend stond in Angola als een zeer machtig man en dat u ook wist wie hij was toen het incident gebeurde op 4 juli 2025 (NPO, p. 16). Gevraagd door de dossierbehandelaar van het CGVS of u er over nadacht om de koffer te laten passeren toen Generaal W. u bedreigde, antwoordde u dat u gewoon uw job wenste te doen en dat de generaal in zijn eigen kabinet zat en u op uw werkplaats was. (NPO, pp. 17-18). Uw baas, die wist dat mr. O. de broer was van generaal W. (NPO, p. 16), zou zelfs gewoon gelachen hebben, de koffer open hebben gedaan en u gezegd hebben dat u uw job moest doen (NPO, pp. 17-18).

=> Er kan wel degelijk verwacht worden dat jullie toch enigszins zouden nadenken hoe zich te gedragen in een situatie waarin jullie met de dood worden bedreigd door een van de hoogste militaire mannen van het land.

4. Het houdt weinig steek dat net u – van alle mensen betrokken in het controleproces – degene was die gebeld en bedreigd werd door generaal W..

=> Immers bent u het niet die de koffer als verdacht bestempelde. Dit is de politie aan de douane, zo gaf u zelf meermaals aan (NPO, p. 12, 16). Uw taak bestond er louter uit om de koffer te controleren nadat ze reeds als verdacht werd bestempeld door de douanepolitie en deze de koffer tot bij u hadden gebracht. Verder moest u dan eerst nog uw chef F. roepen die dan de koffer diende te openen (NPO, p. 12, 17). Deze mr. O. kon bovendien zien dat u niet de verantwoordelijke was nu u F. riep toen hij naar generaal W. belde (NPO, p. 17). Het houdt dan ook allerminst steek dat de telefoon aan u werd doorgegeven en niet aan uw chef. Toen de dossierbehandelaar u hier op wees ontweek u eerst tot tweemaal de vraag van de dossierbehandelaar en zei u dat uw baas gewoon de koffer kwam opendoen nadat alles al had plaatsgevonden. Toen de dossierbehandelaar u een derde keer wees op het feit dat het niet logisch is dat ze zich niet tot uw baas richtten, maar wel tot u, antwoordde u plots dat mr. O. uw baas wel wilde spreken, maar dat uw baas zich van niets iets aantrok, lachte, de koffer open deed en vervolgens gewoon weer weg ging (NPO, p. 17).

5. U weet niet wat er gebeurde met uw baas F..

=> U stelde niet te weten of hij ooit problemen had (NPO, p. 18). Evenmin deed u navraag naar wat er met hem gebeurde (NPO, p. 20). Nochtans mag het duidelijk zijn dat als u vervolgd werd door generaal W., dat F. zeker vervolgd zou worden gezien hij de chef was en zelfs lachte toen hij de koffer moest openen. Bijgevolg kan er verwacht worden dat u interesse zou tonen in hoe het uw baas verging, gezien dit een directe aanwijzing vormt voor uw eigen vrees voor vervolging. U was bovendien perfect in de mogelijkheid om hier info over te verwerven. Immers hadden uw familieleden beweerdelijk contact met uw directe collega L., die hen vertelden dat de politie op zoek was naar u op uw werk (NPO, p. 20). **Het feit dat u dit heeft nagelaten, valt niet te rijmen met de ernst van de door u geschetste situatie en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nogmaals.**

Ter volledigheid wijst het CGVS nog op het feit dat het plaatsvinden van de gebeurtenis die aan de basis ligt van uw asielaanvraag an sich reeds hoogst onwaarschijnlijk is.

=> Het is immers weinig aannemelijk dat machtige mannen als generaal W. en zijn broer mr. O. een koffer met illegale spullen erin zomaar door een reguliere douanecontrole zouden laten gaan. Mensen met hun aanzien en positie weten ongetwijfeld wat er gebeurt bij een reguliere douanecontrole. Bijgevolg weten ze ook dat indien ze zonder meer een koffer met dergelijke verboden spullen door een reguliere douanecontrole laten gaan, dat deze koffer bij de controle tegengehouden zal worden.

De kopie van uw identiteitskaart die u voorlegde ter ondersteuning van uw relaas kan bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. Deze toont hoogstens uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 oktober 2025. Er werden echter geen opmerkingen overgemaakt waardoor u geacht wordt in te stemmen met de notities."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster wijst op haar levensomstandigheden in Angola en betoogt dat haar familiale en sociale banden zich daar bevinden, dat zij er werk had en dat zij aldus Angola niet uit vrije wil heeft verlaten maar omdat haar leven in gevaar was, dient erop gewezen dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat teneinde concreet aan te tonen dat er een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming bestaat. Verzoeksters levensomstandigheden in Angola zijn op zich niet van aard om *in concreto* een dergelijke vrees aan te tonen en werpen op zich dan ook geen ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Waar verzoekster verder stelt dat verweerder geen onderzoek heeft gevoerd naar het systeem van koffercontrole op de luchthaven van Luanda, laat zij na concreet te duiden op welke wijze een dergelijk onderzoek volgens haar op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht zou (kunnen) werpen. Zij laat tevens na zelf enige objectieve landeninformatie bij te brengen over koffercontroles op de luchthaven van Luanda en te duiden waarom deze informatie haar vluchtrelaas alsnog aannemelijk zou maken. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Waar verzoekster stelt dat de koffer van generaal W. uit Colombia afkomstig was en dat hij dus geen andere keuze had dan de koffer via de luchthaven van Luanda te laten passeren, aangezien hij geen invloed heeft in Colombia, doet zij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat generaal W. wel degelijk een grote invloed heeft in Angola zodat er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat hij andere mogelijkheden had om de koffer te ontvangen dan via een reguliere controle op de luchthaven van Luanda, waar hij wel degelijk zijn invloed zou kunnen laten gelden.

Waar verzoekster vervolgens wijst op de proliferatie van vuurwapens in Angola en de handel in dierenhuiden en diersoorten (verzoekschrift, stuk 8), komt zij niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie

die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoekster voorts betoogt als volgt:

“Dat bovendien het CGVS van oordeel is dat de verklaringen van de verzoekende partij incoherent zijn betreffende de chronologie van de gebeurtenissen van 4 juli 2025.

Dat in de vragenlijst van het CGVS zij zou hebben verklaard de koffer reeds in beslag te hebben genomen en geïnspecteerd vóórdat zij werd bedreigd door de heer O., vóór hij generaal W. opbelde en hem de telefoon aan haar doorgaf, en vóór generaal W. haar telefonisch bedreigde (Vragenlijst CGVS, vraag 5).

Dat zij tijdens haar onderhoud bij het CGVS zou hebben verklaard dat de bedreigingen van de heer O. en het telefoongesprek van generaal W. zich hebben voorgedaan nog vóór zij de koffer had geopend en geïnspecteerd, en dat generaal W. haar had bevolen de koffer te laten passeren op straffe van represailles (NPO, p. 17).

Dat in werkelijkheid de verzoekende partij werd bedreigd door de heer O. op het moment dat zij overging tot de inbeslagname van de koffer.

Dat de bedreigingen voortduurden terwijl hij zijn broer aan het opbellen was.

Dat de verzoekende partij vervolgens door generaal W. werd bedreigd toen zij het telefoongesprek aannam.

Dat de bedreigingen zijn blijven voortduren na de opening en de inspectie van de koffer.

Dat vanaf de aankomst van de koffer, de verzoekende partij het voorwerp is geweest van bedreigingen vanwege de heer O. en vervolgens van generaal W..

Dat bijgevolg de verklaringen van de verzoekende partij geen enkele inconsistentie vertonen.”,

komt zij niet verder dan het *post factum* trachten te verzoenen van haar eerdere, tegenstrijdige verklaringen door ze op een hoopje te gooien. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeksters verklaringen over het controleren van de koffer van generaal W. en de bedreigingen vanwege O., afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst), niet overeenstemmen met hetgeen zij hierover bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (notities van het persoonlijk onderhoud) verklaarde.

Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster door O. en generaal W. werd bedreigd, terwijl haar overste ook bij het controleproces aanwezig was, die de koffer opende. In haar verzoekschrift komt zij dienaangaande niet verder dan het herhalen van haar verklaringen en te stellen dat deze coherent, hetgeen evenwel niet van aard is om alsnog concreet aannemelijk te maken dat zij, als persoon met minder verantwoordelijkheid dan haar baas F., werd bedreigd en haar land diende te ontvluchten.

Betreffende haar kennis over generaal W. stelt verzoekster als volgt:

“Dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor echter heeft uitgelegd dat zij deze militaire persoonlijkheid kende vanwege zijn notoriteit en invloed.

Dat de verzoekende partij op het moment van het incident van 4 juli dus reeds over voldoende elementen beschikte betreffende haar vervolger om te begrijpen dat zij zich in een gevaarlijke situatie bevond, maar desondanks doorging met de uitvoering van haar werk.

Dat zij bovendien legitiem vreesde aanvullende onderzoeken over hem te doen, uit angst om door het incident extra aandacht op zichzelf te vestigen.

Dat de politie haar na haar arrestatie bovendien thuis, op haar werkplek en op de school van haar kinderen is gaan opzoeken, wat bevestigt dat zij in het land werd gezocht.

Dat uit het dossier tevens blijkt dat generaal S.C.W. een bijzonder invloedrijke persoonlijkheid is in Angola, en sinds mei 2024 de Angolese strijdkrachten aanvoert in de Centrale Militaire Regio, namelijk het Angolese leger.

Dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor voor het CGVS verklaarde dat zij wist wie generaal W. was op het moment van het incident van 4 juli 2025.

Dat haar meerdere bovendien de heer O. had herkend en wist dat het de broer van generaal W. betrof, informatie waar hij zelfs openlijk om grapte toen hij de koffer opende.

Dat laatstgenoemde deze informatie vervolgens aan de verzoekende partij heeft doorgegeven, zoals zij aangaf in haar persoonlijk onderhoud, en dat de heer O. haar deze identiteit bevestigde toen hij haar de telefoon doorgaf.

Dat deze elementen aantonen dat de verzoekende partij reeds beschikte over de essentiële informatie betreffende generaal W., wat verklaart dat zij het niet nodig of verstandig achtte verdere onderzoeken te doen, uit vrees om nog meer aandacht op zichzelf te vestigen.”

Met deze *post factum* uiteenzetting werpt zij evenwel geen ander licht op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud enkel kon aangeven dat haar belager als generaal W. bekend staat en dat hij machtig is. Redelijkerwijze kan evenwel worden verwacht dat zij, die

heden meent internationale bescherming te behoeven, zich terdege zou trachten te informeren over haar voorgehouden belager, *quod non*. Dit klempt des te meer daar er over generaal W. heel wat concrete informatie vindbaar is op het internet (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 7).

Waar verzoekster stelt dat zij verdere informatie over het lot van haar baas F. zal proberen in te winnen, dient vastgesteld dat zij hierover noch in haar verzoekschrift, noch ter terechtzitting enige bijkomende informatie verschaft.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde kennisgevingsbevelen, de personeelskaart en de Whatsappberichten (stukken 3-6), dient vastgesteld dat deze niet zijn vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zoals bepaald in artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden deze stukken door de Raad niet in overweging genomen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gezien het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zij door generaal W. wordt geïsoleerd. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan haar bewering dat zij in het kader van deze bedreigingen werd gearresteerd en verkracht.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar landeninformatie inzake de algemene situatie in Angola, kan uit deze informatie niet blijken dat er actueel in Angola sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER